

CHRISTELIJKE EENHEID

Maandblad

1e jaargang - nr. 4 - april 1985

ABONNEMENTEN:

- f 20,00 per jaar
- losse nummers f 2,00

CHRISTELIJKE EENHEID.

De éénheid der gelovigen vormt de kern van Christus laatste gebed, zij houdt de apostel Paulus in 't bijzonder bezig in zijn brieven. Zij wordt onderwezen de ganse Heilige Schrift door.

De Heiland bidt:

"Opdat zij allen één zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt". (Joh. 17:21).

Deze éénheid waarvoor de Heiland bidt, is bewerkstelligd door de doop des Geestes, als een gevolg van de dood en opstanding van onze God en Zaligmaker Jezus Christus, en is een on-veranderlijke waarheid; hoewel door alle eeuwen heen is gebleken, dat het satan gelukt is, te verdelen en te heersen wat betreft de zichtbare openbaring van deze éénheid. Reeds in de eerste gemeenten bleek het, dat satan in staat was de gelovigen tot ontrouw te verleiden en hen in het praktische leven af te trekken van hun heerlijk Hoofd, Christus, zodat de apostel zegt: "Gij zijt nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist en tweedracht, zijt gij niet vleselijk en wandelt gij niet naar de mens? Want als de één zegt ik ben van Paulus; en een ander, ik ben van Apollos, zijt gij dan niet vleselijk?. (1 Cor. 3:3,4).

De verdeeldheid van de kinderen Gods maakt hen bespottelijk in de ogen der wereld, terwijl een liefelijke openbaring van Goddelijke éénheid, in deze wereld van onrust, onvrede en haat, geloofwaardig zou maken, dat Jezus Christus van God gezonden was.

Paulus bidt:

"Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in de Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid verdragende elkander in liefde; U benaarstigende te behouden DE ENIGHEID DES GEESTES door de band des vredes. Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkewijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; één Heere, één geloof, één doop; één God en Vader van allen, Die daar is boven allen en door allen, en in u allen". (Ef. 4:1-6).

De apostel bidt niet tot God en richt zich ook niet tot de gemeente als zodanig, maar tot "de Heiligen en gelovigen in Christus Jezus"; het is een persoonlijke bede. Ik vestig hier bijzonder de aandacht op, omdat vele christenen zeer gemakkelijk nazeggen: "Ik geloof in een heilige, algemene Christelijke Kerk", doch in hun gedachten gaat dat niet verder dan te geloven, dat er zoiets bestaat als het mystieke lichaam van Christus, iets dat volgens hun denken waar is van Gods zijde, zonder dat daaruit voortvloeit een "besef" van saamhorigheid jegens alle gelovigen. Velen zijn wel bereid deze éénheid in praktijk te brengen tegenover hen, die het met hen eens zijn doch niet tegenover allen waarmee zij één zijn. Zodat vele Christenen de gezegende gevolgen, die voortvloeien uit zulk een openbaring van éénheid, niet kennen.

De éénheid van het lichaam van Christus.

In de schrift wordt de Gemeente Gods beschouwd als een geestelijk lichaam, vergelijkbaar, wat de werkingen betreft, met het natuurlijk menselijke lichaam. Wanneer nu in een natuurlijk lichaam enkele leden min of meer afgesnoerd worden, waardoor het bloed, de levenskracht, ze niet voldoende kan voeden, dan worden deze leden belemmerd in hun groei. Zo is het ook met de Gemeente Gods, het lichaam van Christus. Het Woord van God zegt: "Hetzij dat één lid lijdt, zo lijden al de leden mee" (1Cor. 12:26) en "Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander gelijke zorg zouden dragen". (vs.25). Lijden kinderen Gods niet, omdat ze zich van elkander scheiden, ja, meermalen elkander bestrijden? Is er geen tweedracht? Zijn kinderen Gods niet vleeselijk? Als het Woord van God waar is, dan kan het ook niet anders; immers de Goddelijke levensadem is niet in staat het Goddelijk lichaam in volle levenskracht te doorstromen en te vullen tot de volle wasdom.

Daarom is deze bede van de apostel Paulus gericht tot de individuele gelovigen, opdat zij, niettegenstaande scheuring en verdeeldheid waarvan hij reeds spreekt in de Corinthen-brief en waardoor de eenheid van het lichaam van Christus in de uitwendige openbaring ontkend wordt, toch zouden komen tot de erkenning en het behouden van de eenheid des Geestes. Hij zegt in 1 Cor. 1:12 en 13: "En dit zeg ik, dat een iegelijk van U zegt: Ik ben van Paulus; en ik van Apollos; en ik van Céfas; en ik van Christus. Is Christus gedeeld?" Sommigen maakten zelfs Christus tot een partijhoofd!

Deze door God bedoelde eenheid, n.l. de eenheid van het lichaam ook in zijn uitwendige openbaring is nu eenmaal verbroken, doch de eenheid des Geestes behoort door elke gelovige beleefd te worden.

Sommige kinderen Gods menen, dat zij de eenheid van het lichaam van Christus verwezenlijken door zich af te scheiden van andere kinderen Gods, die, al is het onder andere namen zeggen: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos, en ik van Céfas. Zij erkennen weliswaar alleen Christus als Hoofd, doch ze vergeten dat, door zich af te scheiden van andere kinderen Gods zij hun samenkomen maken tot een partijdemonstratie en dus Christus tot een partijhoofd.

Als ik een kostbare vaas laat vallen, zodat hij in stukken valt is het dwaasheid te beweren, dat ik de eenheid van die vaas demonstreer door enkele van die stukken apart te leggen. Zo is het ook dwaasheid om door het samenkomen van enkele gelovigen, die zich afscheiden van andere gelovigen, de eenheid van het lichaam van Christus te demonstreren. Dat is sektarisch. Daartegen waarschuwt de apostel als hij zegt: "Is Christus gedeeld?"

Eenheid des Geestes

De eenheid des Geestes kunnen alle gelovigen openbaren door de "band des vredes". De band welke gevormd wordt, doordat God ons samenvoegd tot één lichaam, één Geest, één hoop, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen. Elke behouden zondaar erkent:

Eén lichaam

De algemene Christelijke kerk is het lichaam van Christus. Elk lid daarvan is geboren door de Geest van God, toen hij in eenvoudig geloof des harten de Here Jezus aanvaardde als zijn persoonlijke Verlosser en Zaligmaker en daardoor weet dat al zijn zonden vergeven zijn door Zijn dierbaar bloed, en hij in leven en sterven het eigendom van Christus is.

Eén Geest

Elke gelovige aanvaardt de Geest van God als inwonend in elk kind van God, waardoor de kinderen Gods verbonden zijn met een Goddelijk snoer dat hechter is dan enige band des bloeds, omdat deze met het sterven wegvalt, doch die door alle eeuwigheid blijft bestaan.

Eén hoop

Paulus bidt, dat de gelovigen verlichte ogen des verstands mogen verkrijgen, opdat zij mogen weten welke zij de hoop Zijner roeping.

De "hoop" der gelovigen staat altijd in verband met de verlossing van het lichaam, dat gelijkvormig zal worden aan "Zijn heerlijk lichaam" en met "'Hem gelijk wezen" (d.i. het verlostzijn van onze zonde-natuur), waarvan 1 Joh. 3:2 spreekt. De "hoop" richt dus het oog der gelovigen op hun einddoel in de eeuwigheid. Zij is het onvervreemdbaar bezit van alle kinderen Gods en verzekert hun, dat "wanneer Christus zal geopenbaard zijn, die hun leven is, zij ook met Hem geopenbaard zullen worden in heerlijkheid". (Col. 3: 4).

Eén Here

"Eén is Uw Meester en gij zijt allen broeders" is de ondergrond van deze schakel in de band des vredes.

De Here Jezus Christus is onze Meester. Hij is onze Autoriteit, Hem zijn wij gehoorzaamheid verschuldigd. Hij is onze Verlosser. Hij is onze Heiligmaker. Hij is ons alles.

Eén geloof

"Het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is" schrijft Judas in zijn brief. Petrus noemt dit "het dierbaar geloof". Het is de som van alle heilswaarden, die elke Christen bezit in Hem. Dezelfde apostel noemt dit "de tegenwoordige waarheid" in 2 Petr. 1:12. Het is de totale inhoud van "de leer der apostelen", de geloofswaarheid, die elk kind van God onderschrijft en aanvaardt.

"Eén doop

De doop des Geest waardoor alle gelovigen ingelijfd zijn in Jezus Christus en tezamen tot één lichaam gedoopt zijn "Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, het zij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt". (1 Cor. 12: 13).

Eén God en Vader van allen

Deze Goddelijke schakel in de band des vredes is duidelijk genoeg voor alle kinderen Gods. Zij vormen één huisgezin en in dat Goddelijke huisgezin zijn allen broeders. We denken hier onwillekeurig aan David als hij zingt: "Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen".

Is dit samenwonen, door innerlijke verdeeldheid onmogelijk geworden, en is de groepering van Christenen om dat wat hen het met elkaar "eens" doet zijn, in flagranten strijd met de openbaring van de eenheid des lichaams, zo is het toch nog mogelijk om individueel de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes. Het zal blijken, dat naar mate de ernst der tijden toeneemt, kinderen Gods meer en meer behoefte zullen hebben het "een-zijn" met elkander te ervaren. Men zegt, dat als sprinkhanen, die dikwijls in millioenen aantal zich door de lucht bewegen van de ene plaats naar de andere, aangevallen worden door een roofvogel, zij de poten in elkander haken, zodat de vijand als hij tracht er één te roven, ondervindt, dat het de massa is waarmee hij te doen heeft. Moge de Christenen dat leren. God geve dat dit schrijven er toe moge bijdragen om vele kinderen Gods op te wekken om met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid elkander te verdragen in liefde en zich te benaastigen de eenheid des Geestes te behouden door de band des vredes.

ALLEN GESTORVEN

"En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en zonden''. (Efeze 2:1).

"indien één voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn". (2 Cor. 5:15).

Hoe heerlijk en gelukkig het ook is, dat wij ons verblijden mogen mede-deelgenoten te zijn van het Heil in Christus, toch is het vaak noodzakelijk en goed terug te denken aan onze vroegere afkomst. De tegenstelling van voorheen en thans doet het gelovig hart in aanbidding neerbuigen voor zulk een liefde, als God geopenbaard heeft in Christus Jezus. De apostel herinnert ons in de brief aan de Efeziërs aan de toestand, waarin wij vroeger waren, als hij zegt: "daar gij dood waart door de misdaden en zonden".

Dood! Wat een ontzettend woord! Te meer, als wij zelf daarvan de oorzaak zijn. Dood door de misdaden en zonden, want "de bezoldiging der zonde is de dood". (Rom.6:23). In Rom.5:12 zegt de apostel, dat "door de zonde de dood" is gekomen.

Ja, de mens buiten Christus is dood, en gestorven. Het oordeel is aan hem voltrokken. Johannes de Doper zag dit reeds, toen hij Jezus tot zich zag komen en zeide: "Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt". En de Heer zelf zeide, betekenende hoedanigen dood Hij sterven zou: "Nu is het oordeel dezer wereld". (Joh. 12:31). En de apostel Paulus in zijn tweede brief aan de Corinthiërs zegt te geloven, dat "indien één voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn".

Dat met dit "allen" inderdaad, allen bedoeld worden, maakt de apostel duidelijk als hij er op laat volgen: "En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is".

Welk een zelfvernietigende toestand. Hier ligt koord, lang en sterk genoeg, zodat elke zondaar er zijn einde aan kan vinden. Dood! Gestorven! En dat door de misdaden en de zonden; dus rechtvaardig. Een hulpeloze toestand, God uitgezonderd. De kans, zichzelf uit deze toestand uit te werken, is volkomen uitgesloten. In zulk een toestand is werken ondenkbaar. Dood! Deze dood is van Gods kant. Gestorven! Dit "gestorven" is juridisch, rechterlijk! Dat dit "dood" zijn niet aan onze zijde is, is duidelijk door het tweede vers van Efeze 2, als er staat "in welken gij eertijds gewandeld hebt". En dat dit "gestorven" juridisch is, is ook duidelijk, omdat 2 Cor. 5:15 verder zegt, dat die leven, niet meer zichzelf leven; een bewijs dus, dat zij dit vroeger wel deden, en dat degenen, die "gestorven zijn" dit nog doen. God verklaart alle mensen dood en alle mensen gestorven. En door 2 Cor. 5:15 worden we gewaar, wanneer dit plaats vond. Het is duidelijk, dat dit geschied is, toen Christus stierf aan het kruis, evenals de apostel zegt in 1 Tim.1 :15 "Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken". En dan in Titus 2:11. "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen".

Doch dit maakt alle mensen niet zalig, evenmin als de rechtvaardigheid Gods over alle mensen komt (Rom. 3:22) alhoewel die rechtvaardigheid wel tot alle mensen komt.

De mens is wel "dood" en ook "gestorven", doch daarmee nog niet gered. Alleen heeft God in Christus Jezus, de zonde der wereld geoordeeld en waar de bezoldiging der zonde de dood is, stierf Christus en toen Christus stierf, stierven allen. Zo zijn allen dood door de misdaden en de zonden. Nu is God in staat zondaren te redden en rechtvaardig te stellen. Thans wordt deze boodschap in de wereld gebracht, dat God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende, (2 Cor. 5:19).

Het woord "verzoenende" in dit vers heeft niets gemeen met het woord "verzoening" in Rom. 3:25 of 1 Joh. 2:2, waar het te doen heeft met het bloed en offer. Hier wil het niets anders zeggen, dan dat God in Christus, tussen Hem en de wereld een verandering teweeg gebracht heeft. God moest de zonde oordelen.

Zijn rechtvaardigheid eiste dat. Zijn liefde kwam tussenbeide en betaalde de prijs, die geëist werd, zodat Christus te Zijner tijd voor de goddelozen stierf. Nu ziet God een gestorven mensheid. De dood van Christus heeft God in staat gesteld, in betrekking te komen met de mensheid, zonder dat Zijn heiligheid in het gedrang komt. Want de zonde is geoordeeld en in Christus Jezus is de zondaar gestorven, zodat God hem nu levend kan maken door het onvergankelijk zaad. God kan nu de zondaar wederbaren door het levende en eeuwig-blijvende Woord van God (1 Petr. 1 :23).

Hij wil ook U levend maken; Hij rekent u nu als gestorven in Christus, zodat Hij in Zijn lankmoedigheid u nog kan redden, indien gij gehoor geeft aan Zijn levend en eeuwig blijvend Woord.

"Doden kunnen niet horen", zeggen sommigen; nu dat hangt er van af, wat voor soort doden dat zijn. Men kan iemand dood rekenen, terwijl hij nog niet dood is. Zo rekent God de zondaar dood door de misdaden en zonden. Want door de misdaden en zonden werd het noodzakelijk dat "één voor allen" stierf. In Rom. 3:10-19 vinden we de zondaar voor God inderdaad levend in de misdaden en zonden en biedt God de zondaar een rechtvaardigheid aan, welke alleen komt over hen, die geloven. "Want er is geen onderscheid, want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is". (Rom. 3:22,23).

Mijn lezer, zijt gij nog onder het oordeel, waaronder de rechtvaardigheid Gods u rekende, toen Christus stierf? Of hebt gij reeds erkend, dat dat oordeel over u rechtvaardig was en hebt gij Christus aangenomen als uw van God gegeven "Plaatsvervanger", zodat, waar God Christus opgewekt heeft, Hij ook u heeft opgewekt en levend gemaakt met Hem. Hij rekent u gestorven, doch Hij wil u rekenen met Christus opgewekt en dus behouden, indien gij luistert naar Zijn levend en eeuwig-blijvend Woord, waardoor Hij u wederbaart. Luistert naar dat Woord, want het geloof is uit het gehoor en het gehoor is door het Woord Gods. Laat mij u dit alles illustreren door het volgende:

Gedurende de grote oorlog waren er vele Belgen uitgeweken naar Nederland. Hieronder waren mensen, die volgens de Belgische wet, schuldig waren aan landverraad en dientengevolge, voor de rechter gedaagd werden.

Natuurlijk verschenen deze beschuldigten niet en werden toen bij verstek ter dood veroordeeld, terwijl de uitvoering van het vonnis op zekere datum vastgesteld werd. De datum verscheen en inplaats van de schuldigen werden houten poppen met de namen der schuldigen gefusilleerd. Een vriend en broeder van mij ontmoette een zodanig voor de Belgische wet dood gerekende. Deze man verkoopt thans papier aan boekdrukkers. Voor België stierf die man op dezelfde datum als de houten pop, die met zijn naam voor hem deze executie doormaakte. Doch veronderstel nu eens dat het Belgische rijk deze mensen op de een of andere wijze weer in hun eer wilde herstellen en zij daartoe in alle Nederlandse bladen aankondiging deed en gij zoudt zo'n dood gerekende dat willen voorlezen. Wat zoudt gij zeggen als die man zou zeggen met een droeve zucht, ja, maar ik kan niet geloven, want ik ben dood? Dit zou toch dwaasheid zijn. En toch overkwam mij dit onlangs nog, toen ik iemand opmerkzaam maakte, dat Christus zegt: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die Mijn Woord hoort en gelooft Hem die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven". (Joh. 5:24)
